Sofie Kalyani Sarras

Přijato Sofií Kalyani 11. března 2020

“13. Vhled - vnitřní pouť k naplnění potenciálu Člověka”

Praha, Česká republika

Zápis:

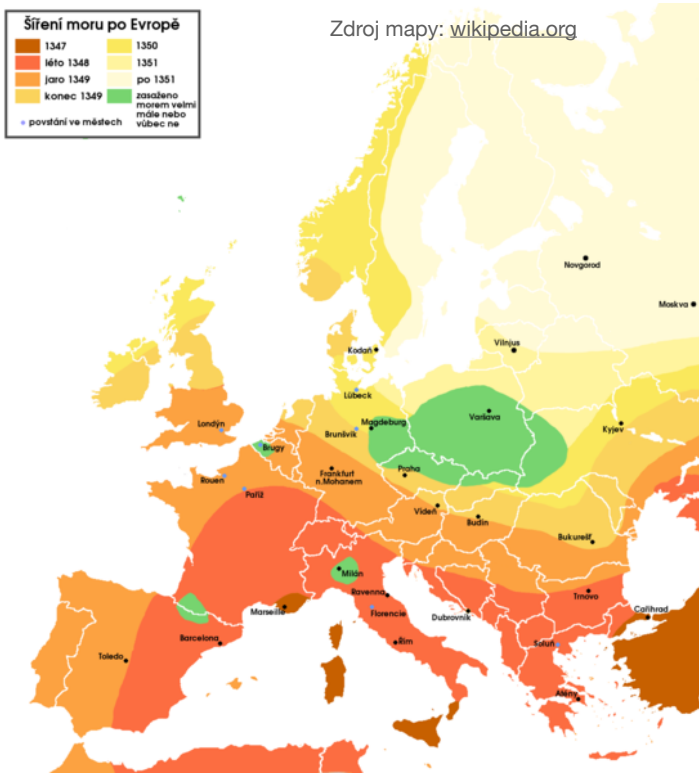
Sedím, je mi horko po celém těle, potřebuji hodně dýchat a rozhoduji se, že vstupuji do dimenze, která mi pomůže uvidět to, co cítím, ale neumím to nijak vyjádřit. Neumím to projevit a týká se to koronaviru. Napojuji se na všechny ochránce, které vnímám. Kteří mě do té cesty i vedou. Cítím, jak mi pulzují ramena a paže, hrudník.

Říkám si, proč to dělám?

Pro koho to dělám?

Vždyť by bylo tak jednoduché jenom spočívat v uvolnění a ve zkušenosti Prázdna, Třpytu Prázdna a tím maximálně pomáhat. To volání je silné.

Včera (9. - 10.3.) se mi ukázala určitá souvislost, která mě nenechala v klidu. Cítím kompetenci vydat se na šamanskou cestu... konat dál i takto pro osvícení a realizaci všech Bytostí. Rozšířit SOUCIT, Lásku... jsem tak nastavená. Je to moje meditační dovednost putovat dimenzemi a časy bez potřeby šamanské medicíny. S tou, v tomto životě, zkušenost nemám.

Vstupuji. Vybavuje se mi teď mapa, kterou mi poslala včera sestra Dagmar. Je to mapa šíření moru ve 14. století. Začalo to v roce 1330. Píší, že to začalo ve stejné provincii Číny jako nyní!!! A cestováním tehdy se to přeneslo za několik let do celé Evropy, hlavně do Itálie.

Takže se kopíruje situace před těmi 690 lety a ve mně vzniká otázka, co mi to chce říct? Co mi k tomu chcete říct? Co mám uvidět? Co se mám dozvědět?

Vnímám, že abych se do toho prostoru podívala, potřebuji hodně cítit spojení se všemi, kteří na Zemi

udržují vibraci přechodu do "nové" doby. Lépe řečeno do Brány, dimenze, která se lidským Bytostem znovu otevírá. Teď cítím to spojení.

Mám silný tlak v mozku, oblast fontanely. Dokonce tam cítím horko.
Vnímám intenzivně svoje ženské tělo a velkou koncentraci.
Slyším slova: „Ty, když někam zaměříš pozornost, tak to stojí za to." Je to taková energie důvěry a lehkosti proudící od ochránců, od Těch, kdo jsou mi tak blízcí.
Ano. Zvýšila se mi energie a uvědomuji si jasný záměr:
„Ze Soucitu se podívat, co mám vidět. Zřít tu situaci. Přinést poselství."

Čas a Prostor. **Vidím historii lidstva, vztah k tělům, k životu, k početí, zrození, ke smrti, respektive k umírání, k hodnotě lidského života!!! A vnímám to postupné zahalování a cestu lidského pokolení do temné doby, z které nyní vystupujeme. VYSTUPUJEME!!!**

Tento výstup, to vystupování "Z", je třeba mít neustále na zřeteli. Jasnost. Vzpomínku na to, kdy jsme věděli, nebo mnozí nevěděli, že zažíváme rytmus zapomenutí, zahalování. Teď se děje odhalování (**řecky apokalypsa**).

Ještě víc mi brní mozek. Jsem ve velmi jemněhmotném stavu vnímání. Vnímám více hmotnost mozku, září mi celé Tělo. Mé fyzické tělo je maličké. Je ve mně. Jsem tou září. **Rozšiřuji se. Vstupování "do" znamená rozšiřování!**

Přitom si uvědomuji, jak si stačí uvědomit neexistenci a...nejsem. Vše je sen, i "já". Žádná hmotnost, Nic, všechno se změní. Kvantové vědomí se tomu teď říká? Mně je to známé jako pokročilá meditační praxe. Ano, výzkumy vědy dosahují poznání Mistrů... Lidstvo opravdu ušlo velký kus cesty.

Však právě pro tu zprávu o panice, strachu a zmatku... Pro SOUCIT a léčení, pro porozumění v uvědomování si POMÍJIVOSTI a nelpění... putuji podívat se a předat lidem zprávu o něčem, co chce být ukázáno.

To způsobuje tuto tíhu mozku, tíhu těla. Ta hra na to, že existujeme, v čase a prostoru. Stav hry na

příčiny a účinky, který je pro mnohé tak skutečný. A který je pro mnohé zároveň absolutně neznámý. Jak různé jsou lidské zkušenosti. A všechny mohou být integrovány do Lásky. Do Vědomí Soucitu, Pomíjivosti a Nenásilí.

Děje se opakování... (**a opakování je matka moudrosti... a otec růstu,** jak už tolik let předávám...) 1330. Jaké byly vztahy v Itálii? Jaké byly vztahy v Evropě? Jaké byly vztahy v Číně? Jaké byly vztahy s Podstatou Sebe? Kdo se zabýval spojením s Podstatou (Bohem)? Kdo prožíval přímé spojení? A kdo se zabýval obchodem? Srovnáváním se? Touhou po moci? Jaká byla vědomá péče o lidská těla? A v čích rukou bylo léčení? Jak jednotlivé země, císařství, městské státy, prožívaly pokoru k Životu? JAK SE RESPEKTOVALO LÉČENÍ DUCHEM, SVĚTLEM... či ...jak to popsat bez vlivu náboženských?! Jak si byly Bytosti sebe vědomy? Jak pracovaly s příležitostmi se poznat, pomáhat si? Jak se rozvíjelo poznání toho, **Kdo je lidská Bytost? Jak si vzpomínáme na tuto dobu? 1330 - 1349... mor. Kdo si dá do souvislostí tuto dobu s dneškem? Kdo uvidí opakování?**

I tehdy měli lidé šanci prozřít, vydat se směrem k LIDSTVÍ. Mnozí z nich to udělali, ale mnozí ne. I dnes máme šanci prozřít a jak se rozhodujeme?
To je otázka pro normální bdělou lidskou mysl. Pochopení určuje kapacita. Kapacita sebepoznání. Ne vzdělání, ne naučené postupy. To vše vychází z logické či analytické mysli. Kde je cítění? Co znamená celistvost? Vědomé vztahy?
O čem je opravdu kapacita a potenciál našeho těla, našeho mozku?

Po těchto slovech se můžu uvolnit, prošla jsem další dimenzí a můžu se uvolnit a můžu se vydat dál na cestu. Ještě víc se rozšířit.

Jako průvodce se mi neobjevuje žádná bytost, ale objevuje se mi obraz - pocit perly. Cítím svůj hrudník, je plný perel. Vlastně celé tělo je z perel. A ty perly se mění na růžovou esenci a přenáší mě to do další dimenze. To je moje ochrana. A vůně růže, ano, té dimenzi moc dobře rozumím. Prostor nelpění a pomíjivosti. Brána ...

Už jsem mimo lidskou dimenzi, mimo všechny ty spory a hádky. A, jak se to jmenuje… konspirační teorie. Jsem v Třpytivém prostoru. Už ani nejsem, jen se dívám. A vidím, zřu.
Zřu prostor Číny. Dívám se na místo, kde údajně koronavirus vznikl Wu - han. Nevím, co se dělo v roce 1330 v Číně, ale to co vnímám je... Ne, ještě potřebuji o dimenzi dál, abych věděla… Vládcové toho

prostoru… dělá se tam nějaký rituál, který otevřel portál, který zůstal otevřený. Vidím to, ale ještě to není zřetelné... spíše to popíšu ještě přes to, jak to cítím... Prolínají se dvě roviny. Jedna rovina je, že vnímám kolem planety Země obal. **Je zářivě modrý, a udržuje kvalitu života Bytostí a chrání je. Vlastně opravdu je to takový obal lásky, obal soucitu. Obal, který udržuje rovnováhu a nemůže za to, jak lidi zachází sami se sebou.** Tak, a tento obal je porušený nad tím místem, nad Čínou, a je porušený nějakým rituálem, a to je druhá rovina, který se tam vykonal, z jakési touhy po moci, vlády nad světem. Ten rituál provedlo víc bytostí a neuvědomovaly si celý ten dopad, který to bude mít. Zní tu slovo "nelidskost." Vůbec je nezajímal člověk jako takový. Zajímala je jenom touha vyhrát, mít víc a kontrolu.

Jo a už to mám!

Vidím, jak kdysi dávno byla vytvořena dohoda o tom, že 5 lidských ras bude udržovat rovnováhu na Zemi a bude udržovat MOUDROST o stvoření lidského těla. A ta dohoda byla dohodnuta s Bytostmi z dalších dimenzí, které všechny pak vytvářely ochranný obal kolem planet. Teď konkrétně vidím Zemi. Ten obal je udržován na základě té dohody. Naplňování dohody každou!!! rasou. A vidím, jak vznikl rituál, kterým ta "žlutá" rasa nedodržela své poslání. A to poslání bylo propojovat lidi se zemí, s tělem a s vědomým pohybem. Udržovat to učení a neustále inspirovat v tom potenciálu pohybu těla, v létání těla. A toto bylo zapomenuto v té rase. Překlopilo se to do tendence ovládnout. Tím, že se tam udělal rituál, který směřoval k ovládnutí bytostí, které začaly přijíždět nebo už přijížděly v tom čase do Číny. Místo MOUDROSTI byl nabídnut obchod.
Teď vidím výpravy Marca Pola... Ty cesty...
Tak místo, aby učili a předávali moudrost, sklouzli do obchodu a touhy po vládě a po moci.

Teď je mi velké horko, mozek mi hoří, je to náročné do toho vstupovat. Vnímat ty souvislosti.
Přestali vidět sami na sebe a chtěli víc… wow... teď vidím ty cesty do Číny, ty výpravy zhruba v 11., 12. století a výsledky, které to začalo mít ve 13., 14., 15. století, kdy bylo vlastně veliké hnutí na Zemi, které už tenkrát vedlo k probuzení lidských bytostí. Ale protože to určitá vrstva otočila, od těla pryč, dělo se zneužívání moudrosti ras, pro osobní prospěch... **tedy přišla vlna moru. Aby si lidské Bytosti uvědomili, co je hodnotné, zdravé. Co je potenciálem člověka. Proč tady lidská bytost je. Kým je. Z čeho je tvořena, jak se tvoří?**

A v podstatě se zase od toho 14. století vyvíjela další šance. Šance, jestli se nějak lidé rozvinou. Co udělají

s moudrostí, s dary? Jestli se obohacují vnitřní moudrostí, nebo se zneužívají navzájem. Zda cestování vnímají pro otočení se do nitra a práce se sebou... zda se obohacují sami sebou nebo na úkor kohokoli.
A... proto se sem opakovaně inkarnuje řada duší, které to chodí připomínat.

...a zřu... tenkrát zemřelo strašně moc lidí, za které se nikdo nepomodlil nebo neudělal za ně žádný rituál a ty duše se pak dále inkarnovaly znova.
Zřu... teď jsme v etapě, kdy se všechny nedokončené události vyplavují na povrch. Místa uvolňují svou paměť. Tak je to tu znova a je naším úkolem uvědomit si souvislost s tím 14. stoletím a zamyslet se nad těmi otázkami, které jsem říkala v té první vrstvě. Opravdu hluboce se zamyslet nad tím, kdo jsme. Jaký máme potenciál. Co už jsme se vše naučili? Jak si můžeme uvědomit ten prapůvodní význam ras a to, z čeho je vytvořeno lidské tělo. Co je Podstatou všeho? Že všichni teď společně si můžeme začít uvědomovat, v Soucitu a s Láskou, s odvahou, jaká musí být hromadná smrt, aniž by někdo přál těm odcházejícím vědomý odchod. Jaký to má vliv na Život! Co se to teď děje? Jak si uvědomujeme souvislosti?

Je to už dávno, co v této oblasti byla zapřená reinkarnace, takže se to tenkrát neřešilo. Lidi, Duše, tenkrát ovládal strach. **A v těch oblastech se to znovu vyplavuje na povrch!!!**
A jelikož se zvyšuje citlivost, vnímavost, vibrace, jsme všichni propojení, prožíváme to znova. Vidím lidi, kteří i nyní konají rituály a ani neví, co tím způsobují.
Tak vnímám, že je lidé mohou teď poprosit, každý svým způsobem, za klid všech Duší, Bytostí, časoprostoru. Požádat, transformovat, rozpuštění všech těch bolestí a hrůz. Nezdravých rituálů. Všude. Každý svým potenciálem. Přát v rámci času a prostoru, v tom 14. století i nyní všem bytostem uvolnění. Prosit! Tvořit! Konat praxe! Spočívat... V celé historii lidstva. Snít vědomě tento sen. Je to řada emocí, myšlenek, které se vyplavují hodně lidem. Jsou natolik citliví, že to nechávají sebou procházet a neumí rozlišit, o co jde. Vidím tolik různých kapacit lidských Bytostí. Někteří ani neví, že mají lidské tělo. Neví o svém původu, ani potenciálu, daru ŽIVOTA.

Takže... vidím tu možnost, jednu z mnoha... vnést do celé situace Vědomí souvislostí. Začít myslet jinak. Začít víc pozorovat... a uvědomovat si. Nechat se dotknout. Ve snu, který sníme společně.

Portál, který je otevřený nad Čínou, a není jediný nezdravě otevřený v tom ochranném obalu, se tak může zacelit. Pochopením, Láskou a Soucitem. Návratem MOUDROSTI. Aby si ta "žlutá" rasa uvědomila,

vlastně všechny rasy... svůj potenciál. Své velké dary. Hihi... přiznat si svou barvu. (V této dimenzi je intenzivní i kvalita humoru, ale nelehce se to překládá do slov.)

Lidé se teď všichni stávají jednou rasou, protože mizí staré nastavení. Propojení je obrovské. A věda jen ukazuje, co už dávno je. Vidím, že vše se teď děje pro zkušenost a porozumění. Proto jsem byla vyzvána do této cesty.
Cítím tu frekvenci pomáhání si různých dimenzí. Pomáhání v tom původním naladění, nastavení, které je charakterizováno uvědomováním si právě lásky, soucitu, nenásilí, ale taky vědomím proměny, pomíjivosti.

Teď mi pulzuje celé tělo, právě první čakra, břicho, kyčle.

A přichází otázka k lidem: „Co si to tady sami sobě způsobujete? Uvědomujete si, jak se sebou zacházíte? Zabíjíte sami sebe nevědomým zacházením. Se sebou, s technologiemi. Ten koronavirus je proti tomu nic. Víte, co způsobujete svým pohybem, svou řečí, svou myslí, kterou si každým okamžikem ladíte? Ladíte si svou mysl? Víte, co je skutečně Srdce?

Je to výzva. S tím v této dimenzi nemohu udělat nic já.
Týká se to všech lidských bytostí. Já předávám ukazatel na propojení mezi tím 14. stoletím a současností. A přináším otázky, které zní v dimenzích, kam jsem byla vpuštěna. Provedena. Abych je vnesla do lidštiny. Zase ten humor.

A ještě vnímám vibraci, kterou překládám do slova ROZLOUČENÍ. To je ještě k tomu 14. století. Ve vztahové rovině neměli tehdy lidé čas se spolu rozloučit. To, co se tehdy dělo s lidskými těly, řečí, myslí... dechem, no, bylo otřesné. Stejné jako v současnosti vztah ke stromům, k vodě. Nelidskost. Je mi ukazován ten aspekt nerozloučení se. Ta místa zůstala plná bolesti. Lidi si nestihli říct "loučím se" nebo "děkuju" nebo "mám tě rád, ráda". Prostě ty emocionální a vztahové dluhy, které se tehdy vytvořily, z hlediska mentální kapacity, byly daleko větší, než to, co se dělo za 1., 2. světové války. Jako kdyby za 1., 2. světové války byla v lidech už nějaká větší orientace, víc modliteb a smíření se se smrtí. Větší vzdělanost, moudrost. Ale tehdy to bylo obrovské překvapení, pro všechny to bylo obrovské překvapení. Jako teď.

A teď se pozornost obrací k Česku. Oblast prostoru středu Evropy. Vidím střed Evropy jako hvězdnou bránu, která v sobě nese právě silný potenciál respektu a citlivosti. Vlády Srdce a zároveň odvahy a

rebelství. A to, že je teď třeba k tomuto ještě víc otočit pozornost. K proměně energie rebelství do projevu odvahy a síly tohoto středu Srdce Evropy. Máme velice silnou ochranu, kterou v sobě nesou i slova proroctví Kněžny Libuše, moudrost panovníků 14. století. Je toho hodně a spousta se ví. Kvůli tomu tu nejsem. Soustředím se na Podstatné. Vidím velkou ochranu, ale je spojena s aktivitou. S propojováním se bez arogance. To si v hvězdné bráně nemůžeme dovolit. Nebo ano, ale pak nebude fungovat ochrana. Vidím moudrost ochrany vytvořené zde panovníky a jejich ženami, modlitbami ve 14. století. Posvátnou architekturou. Takže můžeme vnímat tu sílu a vysílat ji k sobě samým a šířit na další státy. Vidím teď obraz, kdy do středu Evropy neustále kape "nektar" života z toho modrého obalu kolem planety. Když tedy mluvím z perspektivy existence... Z toho obalu kape neustále ten nektar, takže jde o to uvědomit si, že na nás neustále kape, že v něm jsme! Že jsme v té opaleskující modři... ochraně, ať už se jí říká jakkoli a šíří se kamkoli. A vidím, jak se ty vlny šíří dál, jak to kápne a šíří tu vlnu dál a zase kápne a vlny… a vidím, že to kape tam, kde si lidé opravdu přejí znova zažívat původní význam LIDSTVÍ. Kde jsou odpovědní za sebe a... zpívají! Jsou si odpovědni ZA SVÁ SLOVA A POHYBY! Je mi to ukazováno jako velmi podstatné. Člověk byl stvořen z univerzální moudrosti. Z elementů. Z hvězdného prachu. Jde o to vzpomenout si a nepochybovat, zažívat tu zkušenost. A vidět se tak, tak spolu mluvit, o sobě tak myslet.

A zajímavé je, že jak to říkám, VYSLOVUJI NAHLAS A ZÁŘÍM, tak koukám na ten portál nad tou Čínou a vidím, jak se o kus zmenšil. Děje se pomalé zacelování.

Stále mnou zní slovo rozloučení. Teď vnímám najednou zase kolem sebe hodně Mistrů a světelných bytostí a říkají: „Lidé se neumí loučit. Konají jako by život neobsahoval konce. Dívají se na nové začátky a nedělají rituály ukončení. Chtějí vidět krásu, ale odmítají vidět pomíjivost. To není cesta středu, které je třeba, aby se naplnil záměr. **Rozloučení, konce, střed**. To je výzva. Bez rozloučení se starou dobou, bez respektu, že končí staré způsoby vnímání, bez spočívání ve svém individuálním středu, ignorují povznášející vibraci. Lidé jsou Ti, kdo materializují novou dimenzi Života. Skrze ně se to celé děje. Nejsou sami, ale děje se to skrze ně." A ještě řeč pokračuje: „Země svůj úkol naplnila. Absorbuje puls kosmického pohybu, lidská těla ho přijmou a zůstanou nebo ne. O všechny je postaráno."

Vidím... lidi stojící nohama na zemi, uvědomující si, že je jaro a že síla země jde do rozpuku. Roste rostliny a vše. Lidé jsou také z této síly… mají nová těla... uvědomují si schopnost tvořící.... vnímám praxi... stát se rostlinou, která svýma nohama nabírá sílu země a uvědomuje si zároveň to celé spojení se vším. I se všemi bytostmi. Vznikají křišťálová těla. Tak nemá smysl si navzájem nepřát růst, Život. Člověk, stejně jako rostliny, je živ z této tvořivé síly. Ať už se jí říká univerzální, sexuální, zemská, hvězdná, spirituální. Člověk je živ z této tvořivé síly. On, stejně jako Země, stejně jako hvězdy, je z ní stvořen. A má dar si toho být

vědom. A to je společné pro všechny rasy. Člověk, bez spojení s touto silou, ničí sám sebe... a druhé. Ta síla nemá barvu, tvar... křišťálová... Třpyt Prázdna. Děje se tvorba křišťálových těl.

Tak, teď se vracím zpět. Vnímám, že jsem přinesla to, co jsem měla přinést. Snést.
Děkuji všem ochráncům, Mistrům.
Celé věnuji pro osvícení a realizaci všech bytostí, pro jejich zdravý růst, pro harmonii vývoje celého lidstva.

Sofie Kalyani dodává budhistickým slovníkem:
Celá planeta je pod ochranou Vadžrasatvy a lidské bytosti se mohou stát bytostmi křišťálovými, když si budou uvědomovat, jak na ně kape kapka modrého opaleskujícího nektaru.

12. 3. 2020 natáčíme k tomu stručná videa. Stále se děje... upravuji text a dolaďuji zápis s prožitkem. Vstřebávám slova z této cesty. Cítím odpovědnost.

13. 3. 2020 po probuzení vstupují slova 13. VHLED. A teď je to celé.

Tato slova předávám jako podněty k další tvorbě. V důvěře v moudrost a odpovědnost každého, kdo je bude číst a nechá se inspirovat. Mnoho lidí má své metody a svými možnostmi podpoří tuto globální aktivitu.
Ve spojení.
Sofie Kalyani

Tento vhled je možné šířit dál, s uvedením autorky a odkazem na zdroj v nezkrácené, nezměněné podobě.